

- wie wartości upraw podanej przez te jednostki.”;
- 3) w § 10 skreśla się wyraz „bieżących”;
- 4) w § 11 w ust. 2 skreśla się wyrazy: „niż określone w § 9”;

5) w § 13 skreśla się ust. 2.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

253

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1982 r.

w sprawie kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 7, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej podatkiem dochodowym podstawę opodatkowania podwyższa się o koszty i straty nieuzasadnione.

§ 2. 1. Za koszty nieuzasadnione uznaje się 50% kosztów poniesionych w związku z usunięciem ujawnionych przez odbiorców wad wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych, w tym także w ramach udzielonych gwarancji.

2. Za koszty nieuzasadnione uznaje się również następujące rodzaje kosztów o charakterze administracyjno-gospodarczym, których łączna wysokość w roku podatkowym przekracza — w warunkach porównywalnych — łączną wysokość tych kosztów w roku ubiegłym:

- 1) koszty podróży służbowych w kraju, wydatki na zakup biletów służbowych na wszelkiego rodzaju środki komunikacji oraz ekwiwalenty za używanie przez pracowników własnych pojazdów samochodowych do celów służbowych,
- 2) wydatki reprezentacyjne,
- 3) narzut na utrzymanie zrzeszeń przedsiębiorstw i związków spółdzielczych nie będących centralnymi związkami, z wyłączeniem narzutu z tytułu przystąpienia w danym roku do kolejnego zrzeszenia.

3. Minister Finansów określi sposób ustalania porównywalności kosztów wymienionych w ust. 2.

§ 3. Za straty nieuzasadnione uznaje się:

- 1) kary umowne, inne kary oraz odszkodowania z tytułu:
 - a) obniżonej jakości dostaw, robót i usług,
 - b) przetrzymania i zniszczenia obcego taboru oraz urządzeń ładunkowych.
 - c) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,

d) niewykonania nakazów właściwych organów nadzoru i kontroli, dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy,

2) przedawnione wierzytelności pieniężne jednostek gospodarki społecznej z tytułu zobowiązań wynikających ze stosunków cywilnoprawnych,

3) równowartość nieodpłatnie przekazanych środków obrotowych, z wyjątkiem środków przekazanych na rzecz stowarzyszeń wyższej użyteczności, szkół, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz na rzecz ofiar klęsk żywiołowych,

4) straty na sprzedaży wyrobów i robót budowlano-montażowych dokonywanej po cenach umownych i regulowanych na rzecz własnych inwestycji, działalności socjalnej lub działalności finansowanej z własnego funduszu postępu techniczno-ekonomicznego,

5) odsetki od kredytów przeterminowanych.

§ 4. Podwyższenia podstawy opodatkowania dokonuje się przy obliczaniu podatku dochodowego za okres pierwszego półrocza oraz za okres roczny.

§ 5. Minister Finansów określa jednolite zasady klasyfikacji i ewidencji księgowej kosztów i strat, o których mowa w § 2 i 3.

§ 6. Tracą moc:

1) uchwała nr 9 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań jednostek spółdzielczych (Monitor Polski Nr 3, poz. 19),

2) uchwała nr 103 Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1972 r. w sprawie obowiązku, zasad i trybu rozliczeń z budżetem Państwa kwot pochodzących z przedawnionych roszczeń pieniężnych przez niektóre jednostki państwowe (Monitor Polski Nr 26, poz. 145).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

254

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 grudnia 1982 r.

w sprawie zmiany nazwy stowarzyszenia wyższej użyteczności „Liga Kobiet” na „Liga Kobiet Polskich” oraz nadania statutu temu stowarzyszeniu.

Na podstawie art. 46 i 47 Prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 94, poz. 808 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszeniu „Liga Kobiet”, uznanemu na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. (Dz. U. Nr 51, poz. 385) za stowarzyszenie